

Ik ben een regelmatige bezoeker van Café Loetje waar het altijd gezellig is.

Het personeel dat altijd vriendelijk en aardig is, draagt in hoge mate bij aan het succes van Loetje.

Ik zei toevallig tegen een kennis van mij dat het biljart er nog steeds stond maar merkte van de week dat het dus al een tijdje weg is, dus dit betekent dat de gezelligheid is gebleven.

Ik zeg altijd, ik ga even bij Loetje eten, maar door het aantal bekenden en de sfeer daar kom je gewoonweg niet weg.

Ik wens Café Loetje nog een gezellige tijd en veel vruchtbare jaren toe zodat wij ook hier nog vele jaren van kunnen genieten.

Marielle van Eijdsen

Een leuke anekdote

Bij de feestelijkheden vanwege het dertig jarig bestaan van Café Loetje is enige contemplatie gepast, het handelt hier immers om een legendarisch cafébedrijf, dat van thuishaven voor bejaarde biljarters, uitgroeide tot een erkend biefstukken imperium. Een niet te kleineren prestatie, temeer als men beseft dat de oorspronkelijke uitbater: Loetje, zich op geen enkele wijze heeft gehouden aan de knellende regels die dertig jaar geleden in de horeca golden en die vaak nog steeds van kracht zijn.

Het meest saillante voorbeeld hiervan is de manier waarop hij, jaar in jaar uit, zijn klanten probeerde te vervreemden of weg te jagen met nare, vervelende, soms zelfs kwetsende, opmerkingen. Kan men bij anderen als excuus aanvoeren dat de persoon in kwestie 'het niet zo heeft bedoeld' of dat 'hij nu eenmaal niet beter weet', bij Loetje lag het duidelijk anders; elke belediging was oprecht en gemeend.

De suggestie van enkele humorloze liederen, dat Loetje misschien 'niet helemaal goed wijs is' lijkt mij gezien het succes van de uitspanning onterecht. Het bevreemdt mij dan ook niet dat er een redactie commissie in het leven is geroepen om een en ander aan de kaak te stellen en te behoeden voor de vergetelheid.

Helaas is de opdracht om een leuke anekdote aan te halen voor mij onmogelijk. Ja, om iets te schrijven over een ander café, dat zou ik wel weten. Zoals dat verhaal, toen tante Bep van het toilet gezaagd moest worden omdat zij ruggelings tegen de deur onwel was geworden. Of dat van ome Nelis, die na het verteren van zijn zoveelste oude jenever van zijn kruk viel en met zijn hoofd een gat sloeg in de granieten vloer. Of de kelner Joop, die op het toilet met zijn broek op de schoenen werd aangetroffen met een mooie jongen van het leger des heils, dat zijn nog eens anekdotes!

Helaas in het geval van café Loetje blijf ik met een mond vol tanden, geheel verstild. Bij Loetje gebeurt namelijk nooit iets en gelukkig maar, in het leven wordt men al te dikwijls geconfronteerd met onverwachte of onvermoede zaken. Bij Loetje vind men rust en heerst er immer dezelfde sfeer, geen gekke dingen, in ieder geval nooit iets buitengewoons. 'Business as usual', daar kun je van op aan en de klok er bijkans gelijk op zetten. Toch staat ook hier de tijd niet stil, zelfs bij Loetje mankeert wel eens een klant die door verhuizing of door een carrièrewissel zijn heil elders meent te moeten zoeken en helaas is in de loop der jaren ons menig gast door de dood ontvallen. Daar is niemand en niets tegen bestand.

En ondanks dat het ons allen verdriet dat de zaak 'niet meer zoals vroeger is' wordt er ook wel eens verbouwd. Het moet zelfs voor de grootste traditionalist duidelijk zijn, dat het onmogelijk is gedurende dertig jaar een bedrijf te exploiteren zonder enig onderhoud of aanpassing aan de eisen des tijds, waarbij ik niet eens wil ingaan op de steeds veranderde eisen die de wetgever stelt aan etablissementen zoals café Loetje, het commentaar daarop laat ik graag over aan zijn naamgever. Het voorgaande in overweging nemende en in het bewustzijn dat niets eeuwig is, kan ik alleen maar de mooie hoop uitspreken dat we allen in de komende dertig jaar net zo fijn mogen genieten van een bezoek aan Loetje als vandaag de dag en ik zou willen besluiten met een hartelijk dank aan iedereen bij Loetje die mij gedurende dertig jaar een graag geziene gast maakte. Dank!

Sam Tjioe